

Jonge helden

EN
N
Z
A
C
W
S
M

EN VERDER

Timmeren aan de toekomst
Een eeuw jongerenstrijd wereldwijd
Online activisme

4

PARALLEL
Jeugdwerkers in België
en Guatemala

10

KORTGEKNIPT

12

FOCUS

MOJOCA, 30 jaar jong

19

20

**DOOR
MIJN OGEN**

Een wake-up call
van een jonge activiste

18 **START UP!**

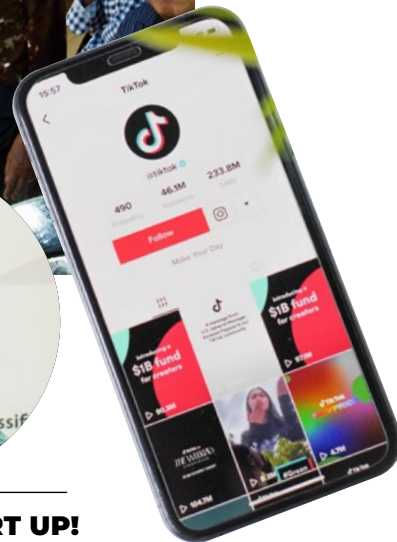
Een toekomst voor jongeren
in Senegal

22

UIT DE KAST

TikTok

4

REISVERSLAG

Jongeren on the road

14

INTERVIEW

Hadja Saran Fofana
Kadiatou Barry
vakbondswerk in Guinee

‘VERWENDE SNOTJONGEN’

Jongeren zijn lui, verwend, zitten aan hun scherm gekluisterd en hebben geen interesse in politiek. Die en andere verwijten krijgen jongeren naar hun hoofd. Je hebt het misschien ook al eens gezegd, en in een onbewaakt ogenblik heb zelfs ik, de twintiger, het gedacht. Is dat wel zo, was telkens de volgende gedachte.

Want als ik rondkijk, zie ik geen luie ongeïnteresseerde jongeren. Ik zie gasten die weten wat ze willen, met een duidelijk wereldbeeld. Die hun goesting niet vinden in de huidige politieke quatsch. Ik zie ook dat jongeren er meer dan ooit in slagen om hun bezorgdheden op de politieke agenda te krijgen. Denk maar aan het jeugdwerk, de Klimaatjongeren of de Vlaamse Jeugdraad. Klimaat en mentaal welzijn worden nu als topprioriteiten gezien. Niet alleen in België, maar overal in de wereld laten jongeren van zich horen en zetten ze verandering in gang.

In dit magazine laten we jonge stemmen aan het woord, stuk voor stuk enthousiaste activisten. Ik ben blij - en ook een beetje fier - dat ik er één van mag zijn.

Reis mee en lees hoe jongeren in Cambodja en Guatemala aan een betere samenleving bouwen (blz. 4-9), hoe Fran van Kazou Leuven en Carlos van JOC Guatemala andere jongeren inspireren (blz. 10-11) en hoe KAJ al bijna honderd jaar jongeren sterker maakt (blz. 13). Bij zo'n verhalen denk ik: *leve de snotjongen!*

Samen met veel *snotjongen* was WSM ook op de Klimaatmars, scharen we ons achter de roep naar vrede in het Midden-Oosten en Oekraïne, voerden we acties voor hogere minimumlonen in Bangladesh en een stevige wetgeving rond ketenzorg. Samen met organisaties op het terrein werken we verder aan concrete verbeteringen voor gewone mensen op vele plaatsen in de wereld.

2024 staat voor de deur. Wij wensen jou een jaar vol beregoede momenten, jeugdig enthousiasme om ook in 2024 verder met ons aan de kar te blijven trekken en dat je altijd mag blijven geloven in de *power* van jonge mensen. Dank je wel!

Tim Jansen

WSM is mogelijk dankzij de gewaardeerde steun van DGD, ENABEL, Wallonie-Bruxelles Internationale, provincie West-Vlaanderen, beweging.net, MOC, kwb, Familiehulp, LCM en CM, ACV, ACV-Puls, CNE, ACV BIE, ACV V&D, ACV METEA, ACV Transcom, ACV Internationaal, KAJ, Femma, FBZ Petroleum, Co-valent, FBZ PC 314, Alimento, Internationale Mijnwerkerssolidariteit, Febelfin, 11.11.11, CNCD, BRS, DEME4Life, vdk bank, vele steden en gemeenten en individuele donateurs. Dankjewel!

REISVERSLAG

Gepassioneerd en met veel lef vertellen jongeren in de opener van dit magazine, hoe ze bouwen aan een betere wereld en toekomst. Ze doen dat door zich te organiseren in een vakbond of jongerenorganisatie. Over de grenzen heen en in verbinding met elkaar. De kracht van jongeren samen: #MakeChangeHappen.

REISVERSLAG

JONGEREN ON THE ROAD

Dit is een speciaal reisverhaal. Een trip naar het grootste tempelcomplex ter wereld: Angkor Wat in Cambodja, Azië. Geen toeristisch relaas, maar een gesprek achter het decor: met een jonge tempelpoetster en met tuktuk-chauffeurs.

En dan helemaal naar de andere kant van de wereld: Guatemala, Latijns-Amerika. Een persoonlijk dagboek van Tim Jansen die met een groep jongeren uit Guatemala en België twee jaar op tocht is geweest, eerst online en dan in *real life* met een bezoek ter plekke. Een indrukwekkende trip.

FOTO'S / Ardi Rahmatullah, Guy Puttemans, Lies De Winter, Sofie Hendrickx en Keoma Zec

GEEN DROOMJOB, MAAR DE MOOISTE WERKPLEK TER WERELD

Weinig werknemers hebben een mooiere werkplek dan Cheang Srey (33). Samen met haar collega's doet ze het onderhoud van het domein rond de tempels in Angkor Wat, de bijna duizend jaar oude ruïnestad in Cambodja uit de glorie-dagen van het grote Khmerrijk. Op de plek waar honderdduizenden toeristen zich elk jaar vergapen aan de spectaculaire tempels, raapt Cheang vuilnis op, knipt ze het gras bij, veegt ze bladeren bij elkaar en brengen tuktuk-chauffeurs passagiers op de juiste bestemming.

TEKST / Sara Ceustermans

Het contact met de toeristen is beperkt maar goed, vindt Cheang. Door haar werk spreekt ze al een aardig mondje Engels en Chinees. Cheang is best tevreden met haar leven. 'Ik ben blij dat ik de toelating heb om op het domein van Angkor te wonen, dicht bij mijn werkplek. Daardoor kan ik voor mijn moeder blijven zorgen,' zegt ze. Niet iedereen heeft dat geluk, want de afgelopen jaren verplichtte de overheid vele families om te verhuizen naar een plek dertig kilometer verderop. Daardoor zijn ze nu een behoorlijke hap uit hun budget kwijt zijn aan het vervoer van en naar Angkor.

LAGE LONEN

Cheang verdient 160 dollar of 150 euro per maand. Daarmee onderhoudt ze ook haar moeder, die zelf geen inkomen of pensioen heeft. De sociale zekerheid in Cambodja werd in oktober 2022 uitgebreid met een pensioenstelsel, maar daar zijn de mensen die toen al pensioengerechtigd waren niet mee geholpen. Daarom moeten jongeren met hun inkomen meestal ook voor hun ouders zorgen. Cheang woont samen met haar moeder in een kamer die ze huurt voor 50 dollar of 46 euro per maand.

STERK DOOR DE VAKBOND

Ze hebben er zo'n tien jaar over gedaan, maar in 2022 heeft hun vakbond een collectieve arbeidsovereenkomst kunnen afsluiten met hun werkgever. De vakbond van Cheang is aangesloten bij de Cambodjaanse vakbond CLC, partner van WSM en het ACV. Het vakbondswerk heeft al heel wat opgeleverd: in 10 jaar tijd is hun loon gestegen van 60 dollar of 55 euro per maand naar 160 dollar, hun arbeidstijd is verminderd tot 8 uur per dag en ze hebben toegang tot sociale bescherming. Van de 500 werknemers bij het bedrijf zijn negen op de tien aangesloten bij de vakbond, zo groot is het vertrouwen. Kinderopvang in de buurt van hun werkplek is één van hun volgende doelen. 'Het is fijn dat er nu meer solidariteit is tussen de werknemers,' vindt Cheang. 'We helpen elkaar.'

Wanneer ik vraag of ze rondkomt, lacht ze eens. '160 dollar is absoluut niet genoeg. Mijn collega's en ik moeten vaak geld lenen van de bank of van familie, gewoon om basisproducten te kopen. Eigenlijk zouden we 300

tot 500 dollar moeten verdienen om echt rond te kunnen komen.'

TOERISTEN BLIJVEN WEG

Toen het toerisme tijdens de COVID-19 pandemie volledig instortte, konden Cheang en haar collega's aan het werk blijven. Het gras tussen de ruïnes bleef immers groeien, de bladen moesten nog altijd opgeveegd worden. Vele anderen in de regio, die quasi volledig afhangt van het toerisme, raakten wél hun job kwijt. De toeristische sector is, na de kledingsector, de belangrijkste bron van inkomsten voor het land. In de tien jaar voor de pandemie was het land in opmars als vakantiebestemming. Nog niet zo populair als buurland Thailand, maar net daarom aantrekkelijk voor backpackers die iets anders zochten. De tuktuk-bestuurders die ik spreek, vinden dat de overheid niet genoeg doet om Siem Reap aantrekkelijker te maken voor toeristen. Velen vestigen hun hoop op de nieuwe internationale luchthaven die binnenkort de deuren opent. De vakbondscentrale van CLC die de tuktuk-chauffeurs ondersteunt, schreef een brief naar het

Ministerie van Arbeid. Ze vinden dat er meer opleidingen moeten komen voor tuktuk-chauffeurs, zodat ze Engels kunnen leren om zo meer klanten aan te trekken, of om elders aan de slag te gaan. Ook over de verplichte verhuis van vele families is er veel ongenoegen.

In de toeristische sector werken zeer veel jongeren. Cambodja heeft een vrij jonge bevolking, een kwart is tussen 15 en 29 jaar. Daarmee maken ze bijna veertig procent uit van de economisch actieve bevolking. Hoewel de jeugdwerkloosheid nog altijd laag is, is ze de afgelopen jaren toegenomen. Bovendien hebben veel jongeren slechte jobs met weinig werkzekerheid en lage lonen. Velen zijn slecht opgeleid.

Dat is iets wat ook Cheang Srey parten speelt. Want ook al is ze best tevreden, een droomjob heeft ze niet. 'Ik heb gelijkaardig werk gedaan in Maleisië, maar voor ander werk ontbreekt het mij aan de juiste skills. Daardoor zit ik een beetje vast in dit soort werk, en dus in het leven dat ik nu leid.'

'Het is fijn dat er nu meer solidariteit is tussen de werknemers. We helpen elkaar.'

Cheang Srey

DAGBOEK GUATEMALA

‘ONZE DOELLEN ZIJN DEZELFDE, HET PAD EN DE OBSTAKELS ZIJN ZO ANDERS’

April 2023. Met een groep van acht Leuvense jongeren trekken we naar Guatemala om in *real life* kennis te maken met jongerenorganisaties in het land. Eindelijk, na maanden van online uitwisselen. Op dag één worden we, bij een bezoek aan JOC, de Guatemalteekse KAJ, meteen uitgenodigd om ... te dansen. Een paar enthousiaste Leuvenaars smijten zich met de Guatemalteekse jeugd op de dansvloer. Voor anderen - inclusief mezelf - ligt dit toch wat buiten onze comfortzone. ‘Waar is dit nu goed voor?’ Later blijkt dat het dansen deel uitmaakt van een oefening en een belangrijk achterliggend doel heeft: een veilige, open sfeer creëren waarin iedereen vrijuit durft te praten.

TEKST / Tim Jansen

Al snel blijkt dat het dansen het gewenste effect heeft. De schroom is weg, er hangt een ontspannen sfeer. Samen dansen helpt om daarna je persoonlijk verhaal te vertellen. Of het nu heel elegant of eerder stuntelig is, dat maakt niet uit. Het ijs is gebroken.

MET DE NEUS OP DE FEITEN

En dat is nodig, want de volgende oefening is een *privilege walk*. Daarbij stap je naar voor als je een bepaalde situatie die beschreven wordt al hebt meegemaakt. Een oefening waarbij je veel van jezelf blootgeeft, en die wederzijds vertrouwen vraagt. Het dan-

sen had dat gevoel van vertrouwen in de groep gebracht. Eerst een paar inleidende vragen, dan de serieuze. ‘Stap naar voor als je al eens te maken kreeg met seksueel geweld’. Ik blijf staan, net zoals andere Leuvenaars. Tien Guatemalteekse meisjes tussen 12 en 18 stappen naar voor. Idem voor politiegeweld. Het is even slikken bij de verhalen die dan komen. We worden hier direct met de neus op de feiten gedrukt, dit is de realiteit waarin deze jongeren leven. Kinderen kunnen hier geen kinderen zijn. Hun ervaringen dwingen hen met dingen bezig te zijn waar ze niet horen mee bezig te zijn. Die gedachte blijft hangen, en voedt de motivatie om samen aan een andere wereld te bouwen.

PIÑATA

De dagen die volgen bijten we ons, via leuke en creatieve methodieken, vast in enkele vraagstukken in het jeugdwerk. We slaan op een piñata, gevuld met vragen over de rol van jongeren in de politiek en leren van elkaar hoe jongeren hun stem kunnen laten horen. Tijdens een spel over de klimaatuitdagingen wisselen we uit over hoe onze droomwereld eruitziet. Ik ben verrast hoe diep zij al over hun klimaatidealen hebben nagedacht. ‘Onze doelstellingen zijn dezelfde, het pad en de obstakels zijn zo anders’, zegt Fran van Kazou. Ogen weer geopend, deze keer in positieve zin. Hier

ligt de essentie van deze uitwisseling, bedenk ik. Zien hoe anderen gelijkaardige situaties aanpakken, elkaar verrijken met nieuwe inzichten en werkmethodes. Dat vindt Marvin van MOJOCA ook: ‘Wij proberen altijd om ons aan te passen aan de jongeren zelf. Hier heb ik echt nieuwe manieren ontdekt om met hen om te gaan.’

AAN HET DEBAT DEELNEMEN

Gabriela Prudencio, die voor WSM in Bolivia werkt en ook betrokken is bij de uitwisseling, zegt daarover: ‘Deze ervaringen tonen dat jongeren voor enorme uitdagingen staan, maar ook dat jonge mensen de capaciteiten hebben om de drijvende kracht te zijn achter maatschappelijke verandering. Niet alleen in Guatemala, maar in alle delen van de wereld. Meer dan ooit vragen de sociale, politieke en economische evoluties die we overal doormaken dat jongeren aanwezig zijn en aan het debat deelnemen. Jongerenorganisaties bieden een veilige omgeving waar jongeren dit kunnen leren. Zo vechten we tegen de groeiende ongelijkheid en bouwen we aan een eerlijke en solidaire samenleving. Dat we daarin niet alleen staan, hebben we in Guatemala ondervonden.’

Deze uitwisseling vond plaats in het kader van een lange samenwerking tussen *beweging.net*, ACV, CM en Kazou (België), en JOC, MOJOCA, CGTG en MTC (Guatemala).

‘Kinderen kunnen hier geen kinderen zijn. Hun ervaringen dwingen hen met dingen bezig te zijn waar ze niet horen mee bezig te zijn. Die gedachte blijft hangen, en voedt de motivatie om samen aan een andere wereld te bouwen.’

Tim Jansen (27), WSM, coördinator jongerentraject

JEUGDWERKER

Fran Vanderheyden (23) van Kazou en Carlos Salazar (26) van JOC, de Guatemalteekse KAJ, werden buddy's op een uitwisselingstraject dat WSM organiseerde tussen jongerenorganisaties uit Leuven, België en Guatemala . Na een lange online uitwisseling door COVID-perikelen, ontmoetten ze elkaar uiteindelijk *live* in Guatemala in april 2023, samen met 16 andere jeugdwerkers en vrijwilligers.

En het klikte tussen hen.

FRAN VANDERHEYDEN

‘STOP NOOIT MET JONG ZIJN’

Fran: ‘Kazou organiseert vakanties voor kinderen en jongeren van 7 tot 18 jaar. We zijn hard bezig met onze maatschappelijke impact als vakantieorganisatie: zo zijn onlangs de korte vliegtuigreizen binnen Europa afgeschaft om onze ecologische voetafdruk te beperken. De kracht van Kazou zijn onze gedreven 8000 vrijwilligers: de begeleiders van onze vakanties en cursussen. Elke belangrijke beslissing bij Kazou gebeurt pas na hun advies en feedback, hun stem is heel belangrijk. Ook het iedereen mee-principe typeert ons. Wat je

geaardheid of origine ook is, iedereen is thuis bij Kazou.

Ik krijg veel energie van mijn werk: jonge vrijwilligers zien groeien en hun talenten zien ontplooiën geven mij een boost. En hun waardering natuurlijk.

De uitwisseling met Guatemala heeft mij enorm verrijkt. Er zat zoveel gedrevenheid in de groep: allemaal jonge mensen die zich inzetten voor jongeren en de samenleving. Ik besef nu ook dat elke jeugdorganisatie heel uniek is en op zijn eigen manier bijdraagt aan de ontwikkeling van

jongeren. De JOC zet bijvoorbeeld hard in op politieke bewustwording, gender en identiteit. Tijdens een sessie over de klimaatuitdagingen zag ik dat onze ‘droomwereld’ er heel gelijk uitziet, maar dat het pad er-naartoe heel anders is. In Guatemala met veel meer obstakels.

Jeugdwerkers moeten vooral blijven doen waar ze mee bezig zijn. Zelfs in een ideale wereld moeten jongeren ondersteund worden. Stop nooit met jong zijn en stop nooit om je voor de jeugd in te zetten. Want jongeren zijn de motor van verandering!’

JEUGDWERKER

CARLOS SALAZAR

‘SAMEN SOCIALE VERANDERING AFDWINGEN’

Carlos: ‘Het begon als vrijwilliger bij de JOC en nu ben ik de nationale coördinator. We richten ons op jongeren tussen 15 en 35 jaar uit achtergestelde wijken. En zetten sterk in op hun vorming: rond arbeids- en syndicale rechten en klimaatuitdagingen. Participatie en gendergelijkheid zijn cruciaal. We organiseren sociale en politieke bijeenkomsten, vrijplaatsen waar jongeren hun standpunten kunnen delen met andere sociale bewegingen in de samenleving. Daarom zit onze kracht ook in ons netwerk: grote organisaties zoals vakbonden werken met ons samen om vormingen op te zetten en te luisteren

naar de stem van de jongeren. We komen ook apart samen: om elkaar te helpen bij dagelijkse problemen, op te komen voor je mening en zo je talenten te ontdekken.

Ik ben trots op de resultaten die we met de JOC boeken, de jongeren die zich ontplooiën en engagement opnemen. En de steeds grotere erkenning van het middenveld.

Het bezoek van compañeros/as uit België zorgde voor nieuwe energie, inspiratie en een aantal eye-openers. Heerlijk. Wij hebben echt nieuwe en creatieve

ideeën opgedaan om met jongeren te werken. Concreet was ik heel hard ver-rast over hoe de Belgische organisaties omgaan met digitale media, hoe ze deze gebruiken om hun organisatie te promoten naar de buitenwereld. En het belang van een apart netwerk van jongerenorganisaties: we hebben hierrond al de eerste stappen gezet.

Het is superbelangrijk dat jeugdwerkers wereldwijd zich blijven organiseren en de zaken collectief aanpakken. Alleen samen kunnen we sociale verandering afdwingen! Internationale samenwerking blijft van groot belang.’

KORT
GEKNIPT

TEKST / Bruno Deceukelier, Nancy Govaerts, Loïs Savat, Mia Vandenberghe
FOTO'S / Bruno Deceukelier, Didier Petre

20 KM DOOR
BRUSSEL MET
TEAM WSM

Op zondag **26 mei 2024** gaan we opnieuw de uitdaging aan: dan lopen en wandelen we de 20 km door Brussel. Zet de datum zeker al in je agenda. Doe je mee met het WSM-team? Binnenkort meer info en inschrijvingen via acties.wsm.be. Een welgemeende BEDANKT aan de sportievelingen van 2023!

ONDERZOEK:
WAT JONGEREN
BELANGRIJK VINDEN

Volgens recent onderzoek dat WSM liet uitvoeren door onderzoeksbureau I-vox, bij een steekproef representatief voor de Belgische bevolking, geeft de overgrote meerderheid van de Belgen aan sociale bescherming belangrijk te vinden. Negen op de tien jongeren vinden het belangrijk dat er organisaties zijn die zich er actief voor inzetten. Bovendien is 78 procent van de Belgische jongeren ervan overtuigd dat we als groep burgers samen dingen in gang kunnen zetten om de samenleving te veranderen. Jongeren erkennen in de steekproef dat **de consument een verantwoordelijkheid draagt om ervoor te zorgen dat mens en milieu gerespecteerd worden**. Toch laten zij zich bij de aankoop van hun kledij in eerste instantie vooral leiden door de prijs en kwaliteit. Ze zijn wel bereid iets meer (5 procent) te betalen voor schone kledij, maar kijken vooral naar regelgeving om de kledingsector duurzaam te maken.

EXPEDITIE BANGLABIKE

In **februari 2024** trekt deze sportieve bende met de fiets door Bangladesh met **OKRA en WSM**, eind september kwamen ze al een eerste keer bijeen. Ieder van hen zamelt 2000 euro in, een duwtje in de rug voor Bengalese organisaties die zich inzetten voor ouderenrechten en betaalbare gezondheidszorg. Jouw steun voor de inzamelacties is welkom op acties.wsm.be

VAKBONDEN:
ZONDER JONGEREN,
GEEN TOEKOMST

Vakbonden hebben geen toekomst als ze geen plaats geven aan jongeren. De Nepalese vakbondsfederatie GEFONT heeft dit duidelijk begrepen. Jongeren worden in het Himalayaland geconfronteerd met specifieke uitdagingen: weinig jobzekerheid, onbetaalde stages en intimidatie op het werk. Jongvolwassenen migreren ook sneller op zoek naar een job in het buitenland. Hun noden zijn ook typisch: sociale bescherming is belangrijk voor jonge mensen die een gezin willen uitbouwen, denk maar aan zwangerschapsverlof en kinderbijslag. **Bikey Shrestha**, voorzitter van het jongerencomité van GEFONT: 'Als een vakbond wil relevant blijven dan moeten we jongeren betrekken, hen ruimte en verantwoordelijkheid geven én een plaats in de leiding van de vakbond. Mensen hebben hun hoop dan ook op mij gesteld, hopelijk lukt het om de verwachtingen in te lossen.'

BOEKENTIP
GE(E)NERATIE

Julien De Wit

Ge(e)neratie is een pleidooi voor een samenleving waarin jongeren meer worden betrokken bij de vraagstukken van deze tijd. Niet als klankbord, maar als volwaardige partner in het maatschappelijke debat. Hedendaagse problemen zoals tanende onderwijskwaliteit, grensoverschrijdend gedrag, politieke vernieuwing, mentaal welzijn, armoede, justitie... Telkens vertrekt De Wit vanuit een jeugdig perspectief dat uitgedaagd wordt door experts: jongeren en minder jongeren denken samen na over oplossingen voor de problemen waar deze generatie te kampen mee krijgt.

(BIJNA) 100 JAAR IKAJ
EEN EEUW STRIJD VAN JONGEREN

'LAAT JONGE MENSEN
HET VOORTOUW NEMEN'

Sinds 1925 verenigt IKAJ jongeren in heel de wereld rond gedeelde waarden zoals solidariteit, sociale rechtvaardigheid en vreedzaam samenleven. Deze rijke geschiedenis weerspiegelt de veerkracht en vastberadenheid van jongeren om positieve verandering te realiseren.

In tientallen landen organiseert IKAJ jonge arbeiders zodat zij hun levensomstandigheden kunnen verbeteren en hun stem laten weerklinken. IKAJ biedt jongeren een veilige ruimte om bewust te worden en te groeien in leiderschap. Dat doen we met de internationaal erkende methode van 'zien, oordelen, handelen', geïnspireerd door oprichter Jozef Cardijn, een Belgische priester.

MET 100 NAAR DE IAO

De eerste mijlpaal was 5 juni 1935, toen honderd afgevaardigden van IKAJ naar het hoofdkantoor van de IAO, de Internationale Arbeidsorganisatie in Genève trokken, met een petitie ondertekend door 86.000 jonge arbeiders en met concrete voorstellen om de werkloosheid terug te dringen. Het was de eerste keer dat IKAJ op internationaal niveau de belangen van miljoenen jonge en kwetsbare arbeiders verdedigde. Dat is IKAJ door de jaren heen blijven doen. IKAJ liep voorop in de strijd voor de goedkeuring van de conventie C189, het baanbrekend verdrag van de IAO voor huispersoneel, dat hun arbeidsrechten bevestigde. Tien jaar later blijven we de implementatie van deze conventie in elk land verdedigen. Maar evengoed zijn er de initiatieven in de sociale en solidaire economie, taalcursussen voor jonge migranten, acties voor gelijke rechten voor LGBTI+ personen, tegen racisme of voor milieubehoud.

100 JAAR JONGEREN CENTRAAL

Zo stimuleert IKAJ jongeren om te wegen op de samenleving, al honderd jaar lang. Maar ook de samenleving moet ruimte maken voor jongeren en hen het voortouw laten nemen in leidende functies in organisaties en instanties. Vandaag staan we stil bij de geschiedenis, niet zozeer om het verleden te vieren, maar om te benadrukken dat we een internationale jongerenbeweging zijn die oorlogen, pandemieën, politieke en economische crises heeft overleefd. Dat konden we enkel omdat we al die jaren een beweging bleven door, voor en met jonge werknemers. We vieren dan ook vooral de kracht van jongeren overal in de wereld om het verschil te maken!

Basma Louis Mikhail Gandy (31) werd op haar veertiende lid van een kleine basisgroep van IKAJ Egypte. Ze groeide door tot nationale secretaris en werd in 2021 internationaal voorzitter IKAJ.

IKAJ en WSM werken al bijna vijftig jaar samen.

'Op elk ogenblik vluchten jonge mensen weg om te sterven op de Middellandse Zee. Daar zijn wij tegen, wij willen tonen dat je ook hier in het leven kunt slagen. Mensen willen in de eerste plaats gerespecteerd worden.'

Hadja Saran Fofana

HADJA SARAN FOFANA EN KADIATOU BARRY, VAKBONDSWERK IN GUINEE

'WIJ KLOPPEN OP ELKE DEUR, ZE WETEN ONDERTUSSEN DAT WIJ NIET TE STOPPEN ZIJN'

Conakry, augustus 2023. Twee vrouwen, twee generaties. Hadja Saran Fofana, een stem van de toekomst. Naast haar Kadiatou Barry, de kracht van ervaring. Beide vrouwen zijn actief op het hoogste niveau van de vakbond CNTG (Confédération Nationale des Travailleurs de Guinée). Een gesprek over vakbondswerk in een land waar bodemrijkdom samengaat met corruptie en armoede.

TEKST / Jennifer Van Driessche, Mia Vandenberghe - FOTO'S / Jennifer Van Driessche, Rob Stevens

Hoe gaat het in Guinee?

Kadiatou: 'Op politiek vlak heerst er grote instabiliteit, sinds president Alpha Condé twee jaar geleden door een militaire staatsgreep ten val werd gebracht. Een jaar eerder was hij voor een controversiële derde termijn herkozen. Het bestuur van het land kwam voor een zogenaamde overgangperiode in handen van een militaire junta, een situatie die tot vandaag voortduurt.'

Hadja: 'Dat schetst meteen de moeilijke context. Een troef is onze jonge bevolking, twee op drie inwoners is jonger dan vijftientig. Helaas leeft bijna de helft van alle Guineeërs onder de armoedegrens. De economie is grotendeels informeel en dat heeft aanzienlijke gevolgen: een gebrek aan openbare diensten en infrastructuur, een zwakke sociale zekerheid, arbeidsrechten die tekortschieten, economische onzekerheid en nog veel meer.'

Dat zijn veel uitdagingen samen...

Waar maken de jongeren zich het meest zorgen over?

Beiden in koor: 'Werkgelegenheid!'

Hadja: 'Het onderwijs moet dringend de opleidingen op de vraag afstemmen. We leiden veel sociologen op, terwijl bedrijven ingenieurs en monteurs nodig hebben. De lage lonen zijn een ander probleem, ook in de overheidssector. De overheid biedt wel enige werkzekerheid, maar de privésector betaalt beter. Als we de mijnsector beter zouden beheren, zou dit veel kunnen opbrengen voor ons land en haar bewoners. Momenteel start zowat iedereen een eigen bedrijfje, zelfs ambtenaren. De informele economie is vooral bij jongeren erg populair. Vaak met succes. Een treffend voorbeeld zijn de afgestudeerde jongeren die met een Bombona - een driewielertaxi - rondrijden en prima winsten maken. Liever dan werkloos thuis te zitten, creëren ze

hun eigen baan. Onlangs zijn ook enkele vrouwen in die sector begonnen.'

Die enorme informele sector drukt zijn stempel op de samenleving?

Hadja: 'Als je vandaag kunt werken, heb je een inkomen, maar als je morgen ziek wordt, zijn er geen ondersteunende maatregelen. In Guinee kunnen ambtenaren terecht bij het CNPS, de Caisse Nationale de Prévoyance Sociale. Het nationale socialezekerheidsfonds dekt dan weer werknemers in de particuliere sector. Maar de belangrijkste sector, de informele economie, vergeet men. Recent brachten de vakbonden via een enquête de sector in kaart: we zien snelle groei en vaak veel winst, maar totaal gebrek aan regulering.'

Kadiatou: Het is essentieel om ook de werknemers in de informele sector te organiseren, zodat ook zij van sociale bescherming zouden genieten.

‘Als we de mijnsector beter zouden beheren, zou dit veel kunnen opbrengen voor ons land en haar bewoners.’

Hadja Saran Fofana

Dat is erg belangrijk voor jongeren, die zeer actief zijn in deze sector. De sector heeft unieke behoeften en dat vereist een aangepaste structuur. Als vakbond willen wij die mee op de rails zetten. De eerste stap is de mensen bewustmaken.’

CNTG luistert actief naar wat jongeren te vertellen hebben?

Hadja: ‘In de jongerencommissie van CNTG, waar ik voorzitter ben, zetelen jongeren vanuit het lokale tot het nationale niveau. Lokale groepen verzamelen de zorgen van jongeren om die vervolgens op het niveau van de federaties of de confederatie te brengen. Dat vormt de basis voor onze werking. Rond bepaalde thema’s hebben we ook samen met partners programma’s voor jongeren opgezet, zoals onlangs workshops over gendergerelateerd geweld, met WSM en Enabel*.’

Hoe verloopt de sociale dialoog in politiek onstabiele tijden?

Hadja: ‘Sinds 2018 was er geen tripartiete dialoog meer (*sociale dialoog tussen regering, werkgevers en werknemers nvdr*). De overgangsperiode bracht als enige voordeel dat er een Nationale Raad voor de Sociale Dialoog werd opgericht. De voorbereidingen gebeurden onder het vorig regime, maar de Raad was nog niet geïnstalleerd. Nu dat is gebeurd, werd de dialoog hervat. Concreet zijn bijvoorbeeld de onderhandelingen in de onderwijssector weer opgestart. Het is een kwetsbare sector met veel noden. Morgen staat er weer een

‘Het is essentieel om ook de werknemers in de informele sector te organiseren, zodat ook zij van sociale bescherming zouden genieten. Dat is erg belangrijk voor jongeren, die zeer actief zijn in deze sector.’

Kadiatou Barry

GUINEE

- ▶ Hoofdstad: Conakry.
- ▶ Bijna 14 miljoen inwoners (2021).
- ▶ Godsdienst: islam 85 %.
- ▶ Meer dan 24 nationale talen, o.a. Poular, Malinké, Soussou.
- ▶ Officiële taal: Frans, ook meestal gebruikt voor schriftelijke communicatie.
- ▶ Economie grotendeels afhankelijk van landbouw en mijnbouw.
- ▶ Guinee heeft een derde van de bauxiet-reserves en diamant- en goudreserves van de wereld. Bijnaam: de watertoren van West-Afrika.
- ▶ Politiek: overgangsperiode sinds 5 september 2021 onder de militaire junta CNRD (Comité national du Rassemblement pour le Développement) van kolonel Mamadi Doumbouyah.
- ▶ Plaats 182 (op 191) in de Human Development Index (HDI).
- ▶ Bijna de helft van de inwoners leeft onder de armoedegrens van 16.423 bnf per persoon per dag of 1,6 euro (2019).
- ▶ 96 % van de jobs is informeel, goed voor naar schatting 40 % van het Bruto Binnenlands Product.

betoging gepland. Een ander heikel punt waren de jongeren die sinds 2018 zonder vast contract bij verschillende ministeries werkten. Ondanks hun diploma en hun uitstekend werk gedurende jaren, konden ze van de ene op de andere dag ontslagen worden. We vroegen om deze jongeren als ambtenaar aan te nemen. Dat zorgde voor spanningen tijdens het sociaal overleg. Omdat er tegelijk een loonsverhoging van veertig procent was, zei de overheid dat ze niet beide tegelijk kon uitvoeren: de jongeren in dienst nemen en de loonsverhoging betalen. Wij gaven er de voorkeur aan om de 5.565 betrokken jongeren in dienst te nemen en stemden ermee in om de loonsverhogingen over drie termijnen te spreiden. Kijk, op elk ogenblik vertrekken jonge mensen om te sterven op de Middellandse Zee. Daar zijn wij tegen, wij willen tonen dat je ook hier in het leven kunt slagen. Mensen willen in de eerste plaats gerespecteerd worden. Daarvoor hebben we leiders nodig die het algemeen belang, de belangen van het volk en de belangen van de werknemers vooropstellen.’

Jullie komen fel op voor gendergelijkheid bij CNTG.

Hadja: ‘Mannen willen helemaal niet door vrouwen worden geleid. Die barrière willen wij doorbreken. Sinds 1945, toen de onderwijsvakbond werd opgericht, is er maar één keer een vrouw benoemd tot algemeen secretaris. Wij roepen vrouwen en jongeren op om de strijd verder te zetten. Daar maakt een vernieuwing van de krachten binnen de vakbond deel van uit.’

Kadiatou: ‘In de statuten van CNTG staat dat minstens dertig procent van

de leden van de raad van bestuur vrouw moet zijn. Op dit moment zitten we goed met 12 vrouwen van de 27 leden en een plaatsvervangend algemeen secretaris. Veel hebben we te danken aan Rabiadou Diallo, een van de belangrijkste personen in Guinee in de periode 2000-2010 (*zie kader*). We hebben een genderafdeling en een vrouwencommissie, die - zoals de jongerencommissie voor jongeren - de belangen van vrouwen verdedigt. In Guinee leggen tradities vaak strenge eisen op aan vrouwen. Maar wij zijn vechters! Naarmate ik ouder word, zie ik verbeteringen, hoewel de uitdagingen enorm blijven. Op 8 maart, Internationale Dag voor Vrouwenrechten, hielden wij een grote meeting met een pleidooi voor de ratificatie van Conventie 190 van de Internationale Arbeidsorganisatie, over geweld op het werk. Via sketches brachten we in beeld waar het over gaat: vrouwen die geslagen worden, kinderen die mishandeld en verkracht worden, enzovoort. Onlangs trokken we ook naar het Ministerie van Arbeid om onze belangen te verdedigen. Wij kloppen op elke deur. Ze weten ondertussen dat wij niet te stoppen zijn. Voor vrouwen is elk domein een strijd.’

Hadja Saran Fofana is voorzitter van de CNTG-jongeren.

Kadiatou Barry vertegenwoordigt de mutualistische beweging, coöperatieën en informele sectoren bij CNTG én zij is genderexpert.

Beide vrouwen zijn lid van het dagelijks bestuur van CNTG.

‘Wij roepen vrouwen en jongeren op om de strijd verder te zetten. Daar maakt een vernieuwing van de krachten binnen de vakbond deel van uit.’

Hadja Saran Fofana

CHANGEMAKER RABIATOU DIALLO ZETTE DE BAKENS UIT

Vrouwen in Guinee laten vandaag meer hun stem horen en dat is onder meer dankzij vakbondsvrouw HADJA RABIATOU SERAH DIALLO. Als algemeen secretaris van CNTG was zij de eerste vrouw aan het hoofd van een nationale vakbond op het Afrikaanse continent. Zij drukte haar stempel op de vakbond in Guinee en ver daarbuiten, tot op het hoogste internationaal niveau. Rabiadou Diallo overleed op 28 juni 2023 in Conakry na een lange ziekte. Zij werd 73. Ook binnen WSM en het ACV koesteren wij haar voor altijd voor haar onvoorwaardelijke inzet voor sociale rechtvaardigheid in Guinee.

De helft van de bevolking van Senegal is jonger dan achttien. De uitdagingen voor jongeren zijn groot. Werkloosheid, de gevolgen van klimaatverandering voor landbouw, overbevissing door de Europese Unie en armoede maken van Senegal een emigratieland. Veel jongeren willen weg uit hun land, op zoek naar beter.

TEKST / Nancy Govaerts

MOJOCA, 30 JAAR JONG

EEN TOEKOMST VOOR JONGEREN IN SENEGAL

'Sinds onze start in 1998 willen we het leven van jongeren veranderen. Ik kan de gedachte niet verdragen dat meisjes en jongens hun dood vinden op zee, gedreven door wanhoop. Hun toekomst kunnen ze ook hier hebben. Daarvoor zetten we ons, samen met hen, dagelijks in.' Aan het woord is Judith Mukamana, verantwoordelijke van de Senegalese jongerenorganisatie AJE (Action Jeunesse et Environnement).

SCHOOLUNIFORMEN EN BIO-BOERDERIJEN

AJE is gestart als een organisatie die opkwam tegen misbruik van kinderen en jongeren tijdens hun opleiding in de ateliers van ambachtslui. Vandaag begeleidt een team animatoren honderden jongeren om hun leven en werk te verbeteren via dienstverlening, juridisch advies en belangenbeharti-

ging. Ze geven aanvullende beroepsopleiding op wat de jongeren in de ateliers leren. Alfabetisering, computervaardigheden, een stevige theoretische vorming over hun vakgebied, een zakelijk plan opstellen, hen aansluiten bij een gezondheidsfonds of vakbond: dat zijn de modules die ze op de werkvloer en in de eigen vormingscentra onderwijzen.

AJE zorgt voor de nodige certificaten en de aansluiting van de laureaten bij de Kamer van ambachten. Met hun diploma van bijkomende beroepsopleiding, vinden de jongeren gemakkelijker een goede job. Ze gaan aan de slag als schrijnwerker, metaalbewerker, couturier of restaurateur. Maar ook als tuin- of landbouwer. Biologische land- en tuinbouwtechnieken leerden ze toepassen op de modelboerderij van AJE.

AJE brengt de jongeren ook samen in een coöperatieve of ander samenwerkingsverband. Ze verwerken de oogsten, composteren en beheren afval of huren een atelier om er meubels te maken. 'Heel wat van mijn burens kopen meubels in een van die ateliers', vertelt Judith. 'Recent haalde een van de laureaten een grote opdracht binnen: een school in de buurt plaatste een belangrijke bestelling van schooluniformen. Daarvoor doen we het!'

GELD OP SPAARBOEKJE

Ibrahima Seck uit Thiès spreekt graag over de impact die AJE op zijn leven heeft. Hij is intussen getrouwd en heeft twee kinderen. Nadat hij stopte met studeren, leerde hij het beroep van schrijnwerker bij zijn oom. Hij kreeg redelijk wat opdrachten, maar kon pas echt gaan leven van zijn beroep toen hij zijn certificaat kreeg en bij AJE opleidingen volgde in bedrijfsbeheer en sociaal ondernemerschap. Hij volgde ook de cursus alfabetisering, leerde werken met digitale applicaties en kon kleine kredieten opnemen. 'Mijn onderneming heet Menuiserie Bois Seck & Frères en is ingeschreven in het handelsregister. Onlangs volgde ik een opfrissingscursus over meubelontwerp. Ik leerde deelnemen aan openbare aanbestedingen, en haalde een opdracht binnen voor stoelen. Mijn gezin heeft het goed. We zijn ingeschreven bij het gezondheidsfonds. Ik denk nog even na of ik me aansluit bij de sociale zekerheidskas. Er staat al wat geld op ons spaarboekje. Heerlijk.'

Judith Mukamana

De straten en bruggen van Guatemala City zijn het huis van duizenden kinderen en jongeren. Vaak zijn ze op de vlucht voor politie en straatbendes of ontsnapt uit een jeugdgevangenis. Het ontbreekt hen aan bijna alles: zorgzame ouders, gezonde voeding, scholing of gezondheidszorg. Geweld en drugs vormen hun dagelijkse realiteit.

In 1993 deed de Belgische professor psychologie Gérard Lutte 57 diepte-interviews met straatjongeren

in Guatemala. Het onderzoek legde de fundamenten voor de oprichting van MOJOCA. Een beweging van en door straatjongeren. Hun doel: jongeren sterk genoeg maken om hun leven om te gooien en een toekomst uit te bouwen. De psychologische en medische begeleiding bij MOJOCA helpt daarbij. In de MOJOCA-school leren kinderen lezen en schrijven en krijgen tieners een beroepsopleiding, zoals bakker of kleermaker.

En met de nodige financiële steun en een degelijke begeleiding in de zoektocht naar een job en een woning, slagen ze er uiteindelijk in het leven op straat achter zich te laten. Jaarlijks leidt MOJOCA zo'n duizend jongeren op naar een zelfstandig leven. En zelfs wanneer iemand er niet in slaagt de drugsverslaving te overwinnen of de banden met een gewelddadige bende door te knippen en de straat vaarwel te zeggen, laat MOJOCA haar jongeren niet los.

“ LUISTER ECHT NAAR JONGEREN

EEN WAKE-UP CALL VAN EEN JONGE ACTIVISTE

TEKST / Hannelore Hillesum - FOTO / Jamila Chihi

De coronapandemie zorgde voor een verschuiving in de manier waarop jongeren actievoeren. Online activisme is sindsdien het nieuwe normaal, maar luisteren onze beleidsmakers wel voldoen de naar de stem van jongeren?

‘Blijf in uw kot, ik meen het’. Deze befaamde woorden van onze toenmalige minister van Volksgezondheid Maggie De Block donderden door ons land in het voorjaar van 2020. Haar uitspraak staat in het collectief geheugen gegrift en ging viraal.

Laten we eens dieper graven naar wat er nog bewoog tijdens deze gezondheidscrisis. Inzoomen op het verzet van jongeren en de kracht om zich te organiseren wereldwijd, ondanks de beperkingen. Want de pandemie maakte dat onze kijk op protest en op actievoeren versneld veranderde. Er ontstonden nieuwe mogelijkheden om participatief burgerschap op te eisen en af te dwingen.

DE STRAAT BEZET

Activisme heeft te maken met zichtbaarheid. Hoe word je zichtbaar om je boodschap over te brengen? Voor de pandemie lag de kracht van activisme in fysiek de straat bezetten, in mensen mobiliseren die massaal slogans scanderen en borden meedragen. Protest was tastbaar en zichtbaar. **Greta Thunberg**, de

Zweedse klimaatactivist, begon als vijftienjarige te spijbelen van school om te protesteren tegen de klimaatverandering. Thunberg droeg een eenvoudig handgeschreven kartonnen bordje met de tekst *‘Skolstrejk för klimatet’* ('Schoolstaking voor het klimaat') toen ze met haar klimaatstaking begon aan het Zweedse parlement in augustus 2018. Dit bordje werd al snel een symbool voor een hele protestbeweging. Het inspireerde jongeren over de hele wereld om soortgelijke straatacties te ondernemen.

Of, wat verder terug in de tijd, de Amerikaanse singer-songwriter en actviste **Joan Baez**, een van de belangrijkste stemmen van de vredesbeweging in de Verenigde Staten en ver daarbuiten in de jaren 60 en 70 van de vorige eeuw. Zij zong protestliederen tegen de oorlog in Vietnam en voor burgerrechten. **Rosa Parks**, de Afro-Amerikaanse burgerrechten-actviste, werd bekend omdat ze weigerde haar zitplaats in een bus af te staan aan een witte passagier. Voor Parks was het niet de eerste keer dat ze opkwam voor haar rech-

ten: al jaren ervoor was ze actief in de antiracistische beweging. Haar actie leidde tot de Montgomery-busboycot, één van de eerste grote acties tegen rassenscheiding in de Verenigde Staten.

DE WERELD OP SLOT

Deze protesten dateren van voor de pandemie: actievoeren gebeurde toen vooral *live* op straat of op een podium. Maar hoe protesteer je wanneer de wereld op slot gaat en fysieke afstand de sociale norm wordt, samenscholingen van meer dan vijf personen en reizen verboden worden? Hoe orkestreer je dan verzet en actie? **De pandemie dwong ons om creatief en vindingrijk te zijn om onze stemmen luider te laten weerklinken. En we stonden er en waren met velen!** Ik deel graag mijn eigen ervaring.

In maart 2020, enkele dagen na de aankondiging van de wereldwijde lockdownmaatregelen, ontstond *Europe Must Act*, een trans-Europees netwerk dat voortkwam uit een protestactie van grassroot ngo's op de Griekse Egeïsche eilanden Chios, Samos en Moria. Een humanitair netwerk, gestart door vrijwilligers om vluchtelingen en migranten die daar gestrand zijn, te ondersteunen en te beschermen. Ik besloot mij actief voor het netwerk in te zetten.

ONLINE ACTIEVOEREN

Na de afkondiging van de lockdown verslechterde de situatie in de kampen aan een duizelingwekkende snelheid. De overbevolking maakte dat afstand houden onmogelijk was, medische zorg werd beperkt, door gebrek aan sanitair waren de gezondheidsvorschriften zoals handen wassen onmogelijk. Veel migranten verdwenen dan ook van de radar. Een aantal jonge activisten gaf niet op en verenigde zich via online platformen, om zo druk te zetten op de Europese Unie en nationale politici. Zo maakte de fysieke wereld plaats voor de online wereld, een van een immense globale kracht. Centraal georganiseerde online platformen werden ingeschakeld om informatie te delen tussen de verschillende betrokken landen en zo de wantoestanden op de Griekse eilanden aan te klagen.

Voordien was zo goed als geen berichtgeving te vinden. Een wijdverspreide voorbeeldmail vertrok naar de verantwoordelijke Eurocommissaris Ylva Johansson, met daarin de dwingende vraag om de mensen in deze kampen onmiddellijk te evacueren en proportioneel over de lidstaten te verdelen. In België werd de campagne vrij snel opgepikt. Een politieke partij verspreidde een persbericht en kopte op sociale media: **'NIEUWS!** 18 kinderen worden uit de Griekse kampen naar België overgebracht'. Een aantal andere EU-lidstaten volgde dit voorbeeld. Natuurlijk was het probleem hiermee niet ten

gronde opgelost, maar het was wel een krachtig signaal dat aantoonde dat de digitale wereld onze fysieke wereld kan beïnvloeden. Het online activisme moet daarmee niet onderdoen voor straatacties of live protesten, waardoor het net zo echt is.

HET WEB BEZETTEN

Een ander voorbeeld, verder van huis is de *Black Lives Matter*-beweging die in 2013 in de Verenigde Staten werd opgericht na de moord op Trayvon Martin en in 2020 wereldwijd een vlucht nam na de dood van George Floyd. Jongeren en jongvolwassenen stonden toen op tegen institutioneel racisme en eisten gelijke rechten voor alle burgers. Het inter-

net speelde hierbij een grote rol, duizenden jongeren herkenden zich in de situatie of werden krachtige medestanders omdat dit verhaal viraal ging, als een uitslaande brand de wereld rond. Duizenden jongeren werden gemobiliseerd via sociale media.

JONGEREN AAN HET STUUR

Het web bezetten als actiemiddel naar politici en machthebbers kan een effectief drukingsmiddel zijn, net door het geglobaliseerd karakter. Een statusbericht, een story of een reel, jongeren bezitten overal de kracht om boodschappen de wijde wereld in te sturen. De pandemie hield en houdt geen rekening met nationale grenzen, jonge activisten ook niet. Jongeren staan vaak vooraan op de barricades, met veel creativiteit en lef. Daarom doe ik een oproep aan iedereen die werkt aan maatschappelijke verandering. Luister echt naar jongeren, versterk hun stem, en omarm hun initiatieven.

Hannelore Hillesum (28), deed onderzoek naar actievoeren tijdens de pandemie en werkt bij WSM

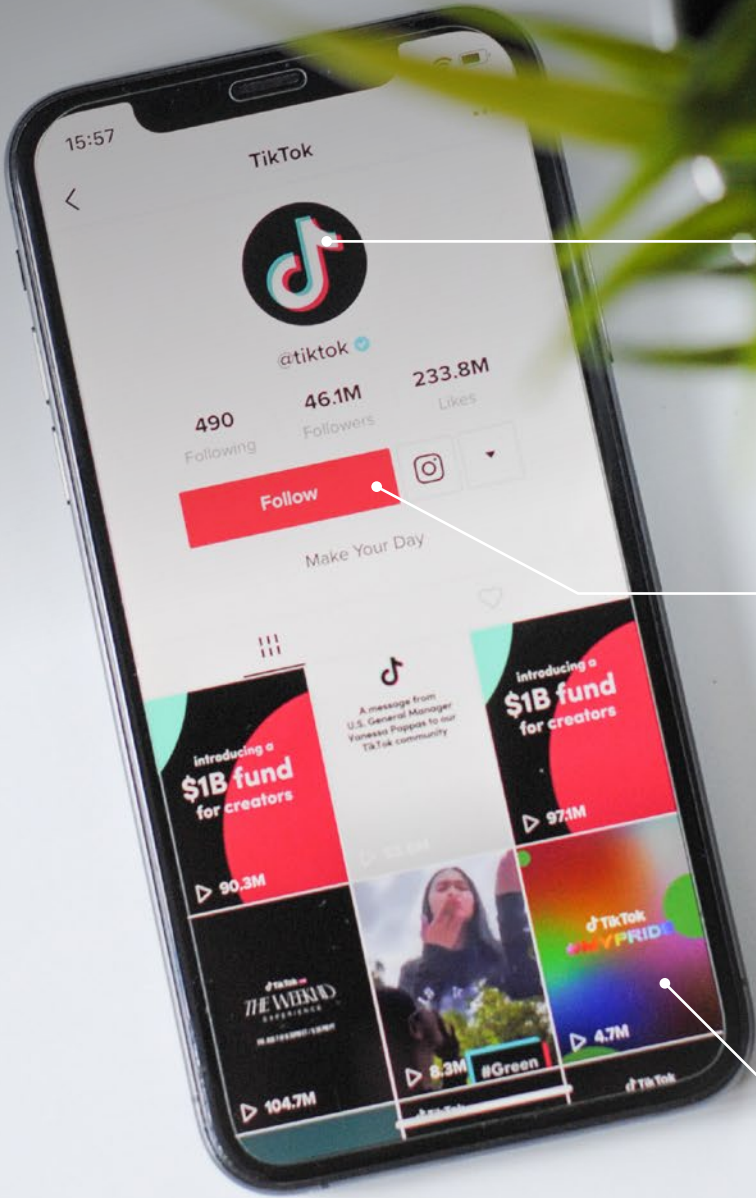
UIT DE KAST

In deze rubriek snuisteren we in de kast. We gaan op zoek naar alledaagse of minder alledaagse dingen en hun herkomst.

TIKTOK

Van een plek op het web waar jongeren dansjes tonen tot controverses over privacy en een verslavend algoritme: TikTok lijkt minder onschuldig dan het zich aanvankelijk voordeed, maar blijft aan populariteit winnen. Kan het platform ook bijdragen aan sociale verandering, of staat het dat net in de weg? Tijd om de app onder de loep te nemen!

TEKST / Lois Savat - FOTO / Shutterstock

HOE HET BEGON

Enkele jaren geleden was het Chinese Musical.ly dé app voor dansende tieners wereldwijd. TikTok, in China gestart onder de naam Douyin, evenaarde dat internationale succes aanvankelijk niet. Moederbedrijf ByteDance kon Musical.ly overkopen en samenvoegen met TikTok in 2018, zo kwamen ook de vele gebruikers en technologische kennis van Musical.ly bij TikTok terecht.

ACTIVISME

Van bewustwording rond #BlackLivesMatter (BLM) tot het recht op abortus, LGBTI+ rechten en mentale gezondheid: TikTok werd de afgelopen jaren een krachtig forum voor activisme. Bewustwording vind je op alle sociale media, maar soms breekt het op TikTok gewoon beter door, denk maar aan het specifieke handgebaar voor slachtoffers van huiselijk geweld dat viraal ging tijdens de pandemie. Een ander geslaagd voorbeeld is de TikTok-campagne tijdens de Amerikaanse presidentsverkiezingen in 2020. Veel jongeren deelden op de app informatieve video's over hoe stemmen, het registratieproces en de noodzaak om deel te nemen aan de verkiezingen. Voor de BLM-beweging was TikTok hét medium dat de acties wereldwijd verbond en deed exploderen. Jongeren postten hoe ze deelnamen aan de protesten, hoe ze slachtoffer waren van systemisch racisme en manieren om bij te dragen aan de strijd tegen ongelijkheid.

TOEZICHT OP TIKTOKKERS

Het modereren van online content is nodig, maar TikTok gaat nog een paar stappen verder. Moderatoren krijgen de opdracht zo weinig mogelijk politieke boodschappen of boodschappen met een verkeerde moraal door te laten. Maar hoera voor de creatieve TikTokers: soms verstoppert ze hun politieke boodschappen gewoon wat beter, zoals een make-upvideo waarin je na een paar minuten plots leert over dwangarbeid bij de Oeigoeren, een etnische minderheidsgroep in China. Ex-werknemers bij TikTok vertelden dan weer dat de directie hen uitdrukkelijk de instructie gaf dat het aanpakken van volwassenen die grensoverschrijdend reageren op video's van kinderen géén prioriteit is. Ook desinformatie, haat en criminaliteit zijn duidelijk aanwezig op de app. Dit najaar kwam de Europese Commissie met nieuwe regels voor bedrijven als Meta (het bedrijf achter Facebook, Instagram en WhatsApp) en ByteDance, ze kregen een strakke deadline om gewelddadige en haatdragende content aan te pakken.

MEER DAN DANSFILMPJES

TikTok is al lang meer dan enkel dansfilmpjes: je vindt er evengoed boeken- en reistips, wist-je-datjes, alles over je hobby of verzameling, mensen die hun dagelijkse leven tonen, schattige dieren, trends, kookinspiratie, en nog veel, véél meer. Sinds de video's niet meer tot 15 seconden beperkt zijn, is er ook meer ruimte voor inhoud.

ENKEL VOOR GEN Z?

TikTok is de snelst groeiende app in de geschiedenis, in vijf jaar tijd kon het platform 1 miljard gebruikers strikken, waaronder meer dan 3 miljoen Belgen. Gestart als een app voornamelijk voor tieners, groeit TikTok anno 2023 vooral bij twintigers en dertigers. Je mag trouwens pas vanaf 13 jaar een TikTok-account aanmaken.

VERSLAVEND

Het leuke aan TikTok is meteen ook het gevaarlijke: een eindeloze stroom aan filmpjes die je leuk kan vinden wacht je op. Het leidt tot een overmatig schermgebruik waar ook de jongste gebruikers aan blootgesteld worden. Europa zal binnenkort de sociale-mediaplatformen verplichten om het verslavend algoritme te kunnen uitschakelen.

TIKTOKKERS OM TE VOLGEN

Waag je je ondanks alle controverses toch op TikTok? Check dan zeker eens de accounts van @sustainablefashionfriend, @cleanclothescampaign, @11.11ngo, @youthforclimatebe, @unep, @ilo, @docworkers en @thomasmaddens.

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

WSM-Magazine
driemaandijks tijdschrift van WSM
september – oktober – november – december 2023
P309504 - Afgiftekantoor Gent X

Steun vandaag de leiders van morgen

Wie de actualiteit volgt maakt zich grote zorgen. Klimaatverandering, ongelijkheid, pandemieën en oorlogen overschrijden alle landsgrenzen. Toch is er hoop.

De wereld van morgen begint vandaag.

Dat is wat jongeren ons voortdurend voorhouden. Ze hebben gelijk! De drijvende kracht achter verandering en vooruitgang? Die komt van jongeren. Met meer dan 1,8 miljard op deze planeet, vormen zij een ongelooflijke kracht. Die kracht kunnen wij versterken. Nu.

Investeer mee in jongeren.
Zij zijn de leiders van morgen.

Give five!

Scan de QR-code of ga naar www.wsm.be/nl/givefive
en laat een betere toekomst vandaag beginnen.
Jouw gift maakt een verschil.
BE41 8900 1404 3510

WSM
We Social Movements